

значи, да не е вложилъ капитала си въ обръщение. Когато страдащиятъ отива при мждреца, той иска да вземе нѣщо отъ богатството му. Когато радостниятъ посети мждреца, той иска да вложи нѣщо отъ богатството си въ неговата банка и, когато му потрѣбва, да го вземе. За да не се разправя съ взимания и давания, мждрецътъ всѣкога приема по двама души заедно: радостенъ и скърбенъ. Тогава обмѣната става между двамата, а не между мждреца и посетителитѣ. Радостниятъ дава отъ своя капиталъ на страдащия, съ условие единъ день да върне, каквото му е далъ, даже съ лихвитѣ. Страдащиятъ, понеже се нуждае отъ пари, взима това, което му се дава. При тази обмѣна и двамата излизатъ доволни, а мждрецътъ остава чистъ и свободенъ отъ всѣкакви човѣшки сдѣлки.

Сегашнитѣ хора не сж доволни отъ живота, защото не го разбиратъ. Преди да сж го изучили, преди да познаватъ законитѣ на живота, тѣ искатъ да станатъ светии. Това е невъзможно. За да стане светия, човѣкъ трѣбва да познава великитѣ принципи на живота, да бжде ученъ, художникъ, музикантъ. Какъвъ художникъ е този, който рисува единъ човѣкъ, безъ да прилича на действителния образъ? Следователно, когато се опитвате да правите характеристика на нѣкой човѣкъ, това е все едно, че го рисувате. Портретътъ, който сте нарисували, прилича ли на дадения човѣкъ? Който го погледне, вижда, че